

Muzica stelelor

Daniel Vișan-Dimitriu

Muzica stelelor 18 sept

Erai pe malul mării și dansai
atât de singură și de pierdută
în liniștea din care auzeai
o muzică, pe plajă așternută

Ca un covor de stele într-un vis
venit din depărtări, din veșnicie,
în timpul infinit și indecis
între "a fost" și "ce va fi să fie".

Piciorul tău, la fiecare pas,
făcea, în trupul său, o eră nouă
pe care-o salutai a bun rămas,
cu mâinile întinse, amândouă.

Privindu-te, curând am auzit
ce nu mai auzisem niciodată:
o muzică, venind din infinit,
ce mi-a umplut ființa dintr-odată.

Nu mi-am putut abține un suspin
și m-ai văzut, te-ai îndreptat spre mine,
mi-ai oferit al stelelor cămin
și o eternitate să m-aline.